

Arrest

nr. 286 693 van 27 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen als begeleide minderjarige vreemdeling op 7 december 2019 zonder enig identiteitsdocument België binnen. Op 16 december 2019 dient zijn moeder een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in zijn naam als vergezellende minderjarige wordt ingediend. Op 8 juli 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nummer X van 3 december 2021 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de moeder van verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 19 januari 2022 verzoekt verzoeker in eigen naam om internationale bescherming. Op 20 oktober 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van hem een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 13 april 2004 te San Salvador. U woonde eerst in Acovit (La Libertad), nadien in Alpes Suizos (La Libertad) en vanaf mei 2019 in Ciudad Merliot (La Libertad). U bent katholiek en ging naar school tot de negende klas. Op 30 oktober 2019 ging uw moeder J(...) C(...) P(...) (CG (...); O.V. (...)) 's ochtends het afval buiten zetten in de hoofdstraat nabij uw 'pasaje'. Daar aangekomen was zij getuige van een ontvoering, waarbij twee mannen een man in een auto dwongen. Uw moeder had oogcontact met een van de ontvoerders. De ontvoerders behoorden tot de bende MS 13. Diezelfde dag vertrok u met uw moeder en uw broer W(...) D(...) R(...) P(...) (CG (...); O.V. (...)) naar het huis in Alpes Suizos. U en uw broer gingen die week niet meer naar school. Op maandag 4 november 2019 gingen u en uw broer terug naar school. Toen uw broer van school terugkwam, werd hij tegengehouden en verbaal bedreigd door drie mannen. Deze zeiden dat u, uw broer en moeder zouden worden vermoord als zij de politie zouden zien patrouilleren, of als iemand van jullie met de politie zou gaan praten. Daarop besloten jullie te verhuizen naar Lourdes. Op 6 december 2019 verlieten jullie El Salvador en reisden jullie via Panama en Spanje naar België, waar uw moeder en broer een verzoek om internationale bescherming indienden op 16 december 2019. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van uw moeder ook in uw naam als vergezellende minderjarige ingediend.

Op 12 juli 2021 werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) zowel voor uw moeder als uw broer een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat de door hen aangehaalde problemen met de MS 13 niet geloofwaardig werden geacht. Bijkomend werd opgemerkt dat de door hen aangehaalde problemen an sich niet als dermate ernstig en zwaarwichtig konden worden aanzien om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Ze dienden een beroep in tegen hun beslissing. De Raad bevestigde hun weigeringsbeslissing en beoordeling in het arrest van 3 december 2021.

Op 18 januari 2022 poogden jullie naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. Toen jullie aangaven daar een verzoek om internationale bescherming te willen indienen, werd jullie gezegd dat jullie dit in België moesten doen. Jullie geraakten niet door de grenscontrole en bleven dus in België.

Op 19 januari 2022 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer diende op diezelfde datum een tweede verzoek in. Uw moeder verzocht op 4 februari 2022 een tweede maal om internationale bescherming. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u te vrezen dat leden van de bende MS 13 u zullen vermoorden omwille van het feit dat uw moeder getuige was van de ontvoering.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele paspoort (d.d. 10/1/'18) voor.

Het tweede verzoek van uw moeder en broer werd op 30 augustus 2022 niet-ontvankelijk verklaard aangezien ze geen nieuwe elementen of feiten aanhaalden die de kans aanzienlijk groter maakten dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking zouden komen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst te worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzonder procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die uw moeder J(...) C(...) P(...) (CG (...); O.V. (...)) en broer W(...) D(...) R(...) P(...) (CG (...); O.V. (...)) aanhaalden ter staving van hun verzoeken. U vreest te worden gedood door leden van de bende MS 13 omwille van het feit dat uw moeder getuige was van een ontvoering (CGVS p.8-9). Uw moeder en broer zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. De beoordeling van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) in haar arrest, dat gezag van gewijsde geniet (zie beslissingen CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat u, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Ook uw eigen verklaringen kunnen niet doen besluiten dat u wel degelijk nood zou hebben aan internationale bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zelf nooit problemen hebt ondervonden in El Salvador. De bendeleden kwamen nooit bij u thuis langs en u kwam persoonlijk nooit rechtstreeks met hen in aanraking (CGVS p.10). Dit wijst er allerminst op dat u bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

Waar u opnieuw verwijst naar de reeds ongeloofwaardig bevonden asielmotieven van uw familieleden, dient te worden aangestipt dat u hier zelf ook opmerkelijk vaag over blijft. Zo hebt u er geen idee van of de ontvoerde persoon al dan niet uit uw buurt afkomstig was. U weet zelfs niet of het een jong of oud persoon betrof. U weet geen namen van de ontvoerders en weet zelfs niet hoe ze eruit zagen. U hebt hier bovendien ook niet naar gevraagd bij uw moeder (CGVS p.9-10). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. U gaat er van uit dat de ontvoerders van de bende MS 13 waren omdat het gebied door die bepaalde bende werd gecontroleerd. Het is dan ook vreemd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) eerst beweerde niet te weten om welke bende het ging. U sprak zichzelf ook tegen wat betreft uw laatste verblijfplaatsen voor uw vertrek uit uw land. Eerst beweert u rechtstreeks uit Merliot te zijn vertrokken. U verklaart behalve Merliot, Alpes Suizos en Acovit nooit elders te hebben verbleven. Zelfs wanneer expliciet wordt gevraagd of u ooit in Lourdes verbleef, waar ook familieleden van u woonden, antwoordt u dat dit niet geval was (CGVS p.3-5). Nadien beweert u plots wel van 5 november 2019 tot uw vertrek uit het land in Lourdes te hebben verbleven (CGVS p.9). Dat u hieromtrent niet eenduidig bent, brengt des te meer schade toe aan uw algehele geloofwaardigheid.

U kunt tevens niet in concreto aantonen dat jullie actueel zouden worden gevisieerd bij terugkeer naar El Salvador. Na november 2019 gebeurde niets meer. U hebt geen nieuws meer omtrent jullie huidige situatie. U hebt hier bovendien niet naar geïnformeerd (CGVS p.11). Het feit dat u zich geen enkele moeite hebt getroost nog te informeren omtrent uw situatie, doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Het gaat hier immers om informatie die essentieel is om uw risico op vervolging in te schatten. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, "El Salvador: situation sécuritaire", 4 juli 2022, p. 23). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Verschillende van uw familieleden verblijven nog steeds in El Salvador. Nergens haalt u aan dat deze personen na jullie vertrek aan jullie gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden (CGVS p.5). Dit vormt dan ook allerminst een indicatie voor het feit dat jullie bij terugkeer gevisieerd zouden worden.

Waar uw advocaat nog op algemene wijze een vrees aanhaalt naar aanleiding van de huidige situatie in El Salvador (CGVS p.12), moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. *Situation Sécuritaire* van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. *Situation Sécuritaire* van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for

Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviserd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Het door u voorgelegde document kan bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier enkel uw paspoort (d.d. 10/1/18), hetgeen enkel iets zegt over uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker tevens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert.

Verzoeker laat gelden dat hij zich uiteraard voor het grootste deel baseert op wat zijn moeder heeft uiteengezet in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en de reden heeft gevormd voor hem, zijn moeder en zijn broer om het land te ontvluchten. Hij vervolgt dat zij vanaf het begin de waarheid hebben verteld en er bij blijven dat hun leven in imminent gevaar is indien zij terugkeren naar El Salvador en zij geviserd zullen worden door de bende MS-13. Hij wijst erop dit ook zeer duidelijk te hebben gemaakt tijdens zijn eigen gehoor en citeert uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud (p. 8-9). Verzoeker meent dat de adjunct-commissaris zijn verklaringen zelfs niet onderzoekt en zich blind staart

op de beslissingen die werden genomen in hoofde van zijn moeder en broer. Dit is volgens hem bijzonder onredelijk en toont aan hoe onzorgvuldig de adjunct-commissaris te werk is gegaan.

Verzoeker is verder van mening dat de adjunct-commissaris de situatie in El Salvador minimaliseert. Hij stelt uitgebreid te hebben verteld over de bedreigingen door de bendeleden die hem en zijn familieleden zouden hebben gedwongen om hun land te verlaten. De adjunct-commissaris is zich volgens verzoeker duidelijk niet bewust van de ernst van de situatie in El Salvador en het gevaar dat hij er liep. Verzoeker stelt dat hij en zijn gezin geen kant op konden, dat hij niet kon rekenen op de bescherming van zijn eigen autoriteiten en besliste om zijn land te verlaten. Dat de politie zelf corrupt is, blijkt volgens verzoeker uit verschillende rapporten. Zij zouden erom bekend staan informatie over klachten door te spelen aan de bendeleden, aldus verzoeker, die ter staving hiervan verwijst naar een Country Policy and Information Note van januari 2021, waaruit hij citeert.

Verzoeker vervolgt:

“Het is dan ook niet ernstig te beweren dat verzoekende partij en haar gezin hulp zou kunnen inroepen van de El Salvadoraanse autoriteiten en hun problemen ‘niet ernstig genoeg’ acht om onder de Vluchtelingenconventie te vallen.

Dergelijke redenering van verwerende partij toont aan dat zij geen enkel besef heeft van de werking van de bendes en de (corruptie en infiltratie van bendeleden binnen de) politie in El Salvador.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partij geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.”

Verzoeker argumenteert verder als volgt:

“Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent.

Zij begrijpt dan ook niet hoe verwerende partij kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor haar leven bij terugkeer naar El Salvador.

Het recente rapport van NANSSEN bevestigt dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld, zoals verwerende partij dat op heden doet. De situatie is veel complexer dan dat. Hun daden en beweegredenen zijn niet louter van economische aard en er dient te worden nagegaan of er een effectieve bescherming voorhanden in El Salvador tegen de bendes, die weldegelijk als politieke actoren dienen te worden beschouwd die wel degelijk een politieke agenda hebben en activiteiten uitoefenen die normaalgezien door een staat worden uitgeoefend, zoals de illegale belastingsheffing of renta : (eigen onderlijning)

“(…)”

Verwerende partij kan zich aldus niet langer verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees dient te worden aangetoond.

Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.”

Verzoeker meent dat er in zijn hoofde nog een bijkomend gevaar is bij terugkeer naar El Salvador gezien zijn *“zeer jeugdige leeftijd”*. Volgens hem riskeert hij er immers ook door de bendes gevisieerd en gerekruteerd te worden en ingezet te worden voor criminele activiteiten. Dit zou onder meer blijken uit voormelde Country Policy and Information Note, waaruit hij andermaal citeert. De adjunct-commissaris is zich volgens hem duidelijk niet bewust van de ernst van de situatie in El Salvador en het gevaar dat hij er liep. Verzoeker meent dat de adjunct-commissaris de gegrondheid van zijn vrees op geen enkel ogenblik heeft onderzocht en herhaalt niet te begrijpen hoe de adjunct-commissaris meent te kunnen stellen dat hij geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.

Mocht de Raad van mening zijn dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgt verzoeker, dan meent hij dat hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij betoogt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno 2022* volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als één van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeert hij uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019. Verder wijst hij op *“de ontsporende situatie van veralgemeend geweld in El Salvador, die recentelijk danig geëscaleerd is”*, waarna hij citeert uit het artikel *“El Salvador’s Bukele deploys military after spike in murders”* van Reuters van 11 november 2021 en het artikel *“El Salvador Police confirm 20 homicides in*

one day” van Prensa Latina News van 11 november 2021. Tevens wijst verzoeker op de noodtoestand die op 26 maart 2022 in El Salvador werd uitgeroepen nadat er op 19 maart 2022 63 mensen door bendelenden werden vermoord. Ter staving hiervan citeert hij uit het artikel *“Meer dan zestig moorden in El Salvador op een dag tijd: noodtoestand afgekondigd”* van HLN van 27 maart 2022. Verzoeker stelt dat een dergelijk niveau van geweld zelfs ongezien is in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kon worden beschouwd. Hij meent dat minstens een hernieuwd onderzoek moet gebeuren naar de algemene veiligheidssituatie (onder meer in het licht van deze recente feiten).

Verzoeker besluit als volgt:

“Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens het statuut van subsidiaire bescherming aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiair de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.”

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt, volgens de inventaris, de *“Country Policy and Information Note van januari 2021”* gevoegd (stuk 3).

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van problemen met de bende MS-13. Hij verklaart dat zijn moeder op 30 oktober 2019 getuige was van een ontvoering in de buurt van hun woonplaats in Ciudad Merliot en dat zij daarbij oogcontact had met één van de ontvoerders, die tot de bende MS-13 behoorden. Diezelfde dag zou verzoeker met zijn moeder en oudere broer vertrokken zijn naar een huis dat zij huurden in Alpes Suizos. Hij en zijn broer zouden die week niet meer naar school zijn gegaan. Op 3 november 2019 zouden zij met hun moeder teruggekeerd zijn naar Ciudad Merliot en de volgende dag zouden verzoeker en zijn broer terug naar school zijn gegaan. Toen verzoekers broer terugkwam van school zou hij zijn tegengehouden door drie mannen die ermee dreigden hem, zijn broer en zijn moeder te vermoorden indien zij de politie zouden zien patrouilleren of indien iemand van hen met de politie zou gaan praten. Daarop zou verzoeker met zijn moeder en broer verhuisd zijn naar Lourdes, waar zij zouden gebleven zijn tot zij El Salvador op 6 december 2019 verlieten en naar België kwamen. Verzoeker stelt te vrezen dat hij bij terugkeer naar El Salvador zal worden vermoord door de bende MS-13.

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming heeft verzoeker tijdens de administratieve procedure slechts een fotokopie van zijn paspoort neergelegd. Dit document heeft betrekking op verzoekers identiteit en reisweg, elementen die *in casu* niet worden betwist, doch werpt geen licht op de feiten en vrees op grond waarvan verzoeker om internationale bescherming verzoekt.

Aldus volstaat verzoekers paspoort op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van zijn vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers verklaringen

voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn relaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

Te dezen stelt de Raad na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris vast dat verzoeker zijn voorgehouden vrees voor vervolging door de bende MS-13 niet aannemelijk maakt. De adjunct-commissaris motiveert dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Uit het administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die uw moeder J(...) C(...) P(...) (CG (...); O.V. (...)) en broer W(...) D(...) R(...) P(...) (CG (...); O.V. (...)) aanhaalden ter staving van hun verzoeken. U vreest te worden gedood door leden van de bende MS 13 omwille van het feit dat uw moeder getuige was van een ontvoering (CGVS p.8-9). Uw moeder en broer zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. De beoordeling van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) in haar arrest, dat gezag van gewijsde geniet (zie beslissingen CGVS en arrest RVV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat u, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Ook uw eigen verklaringen kunnen niet doen besluiten dat u wel degelijk nood zou hebben aan internationale bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zelf nooit problemen hebt ondervonden in El Salvador. De bendeleden kwamen nooit bij u thuis langs en u kwam persoonlijk nooit rechtstreeks met hen in aanraking (CGVS p.10). Dit wijst er allerminst op dat u bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

Waar u opnieuw verwijst naar de reeds ongeloofwaardig bevonden asielmotieven van uw familieleden, dient te worden aangestipt dat u hier zelf ook opmerkelijk vaag over blijft. Zo hebt u er geen idee van of de ontvoerde persoon al dan niet uit uw buurt afkomstig was. U weet zelfs niet of het een jong of oud persoon betrof. U weet geen namen van de ontvoerders en weet zelfs niet hoe ze eruit zagen. U hebt hier bovendien ook niet naar gevraagd bij uw moeder (CGVS p.9-10). Een dergelijke laconieke houding doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. U gaat er van uit dat de ontvoerders van de bende MS 13 waren omdat het gebied door die bepaalde bende werd gecontroleerd. Het is dan ook vreemd dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) eerst beweerde niet te weten om welke bende het ging. U sprak zichzelf ook tegen wat betreft uw laatste verblijfplaatsen voor uw vertrek uit uw land. Eerst beweert u rechtstreeks uit Merliot te zijn vertrokken. U verklaart behalve Merliot, Alpes Suizos en Acovit nooit elders te hebben verbleven. Zelfs wanneer expliciet wordt gevraagd of u ooit in Lourdes verbleef, waar ook familieleden van u woonden, antwoordt u dat dit niet geval was (CGVS p.3-5). Nadien beweert u plots wel van 5 november 2019 tot uw vertrek uit het land in Lourdes te hebben verbleven (CGVS p.9). Dat u hieromtrent niet eenduidig bent, brengt des te meer schade toe aan uw algehele geloofwaardigheid.

U kunt tevens niet in concreto aantonen dat jullie actueel zouden worden gevisieerd bij terugkeer naar El Salvador. Na november 2019 gebeurde niets meer. U hebt geen nieuws meer omtrent jullie huidige situatie. U hebt hier bovendien niet naar geïnformeerd (CGVS p.11). Het feit dat u zich geen enkele moeite hebt getroost nog te informeren omtrent uw situatie, doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees. Het gaat hier immers om informatie die essentieel is om uw risico op vervolging in te schatten. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat de bendes in El Salvador ook familieleden viseren om te verkrijgen wat ze willen van hun slachtoffers (COI Focus, “El Salvador: situation sécuritaire”, 4 juli 2022, p. 23). Hoewel wordt aangenomen dat familieleden niet altijd en automatisch problemen kennen, kan niet worden voorbijgegaan aan het risico dat zij tevens lopen. Verschillende van uw familieleden verblijven nog steeds in El Salvador. Nergens haalt u aan dat deze personen na jullie vertrek aan jullie gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden (CGVS p.5). Dit vormt dan ook allerminst een indicatie voor het feit dat jullie bij terugkeer gevisieerd zouden worden.

Waar uw advocaat nog op algemene wijze een vrees aanhaalt naar aanleiding van de huidige situatie in El Salvador (CGVS p.12), moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen.”

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in het louter poneren van een vrees voor vervolging, het vasthouden aan zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en verklaringen en het uiten van blote beweringen, waarmee hij echter de bevindingen van de adjunct-commissaris niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

In tegenstelling tot wat verzoeker zonder meer beweert, blijkt uit de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing dat de eigen verklaringen van verzoeker wel degelijk werden onderzocht en mee in rekening genomen. De desbetreffende motieven worden door verzoeker geheel ongemoeid gelaten in zijn verzoekschrift.

Waar verzoeker stelt dat het *“niet ernstig (is) te beweren dat verzoekende partij en haar gezin hulp zou kunnen inroepen van de El Salvadoraanse autoriteiten en hun problemen ‘niet ernstig genoeg’ acht om onder de Vluchtelingenconventie te vallen”*, is het de Raad niet duidelijk welke motieven van de bestreden beslissing verzoeker viseert. In zoverre verzoeker hiermee kritiek uit op de motivering van de beslissingen die in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van zijn moeder en broer werden genomen, dient te worden herhaald dat de beoordeling daarvan bevestigd werd door de Raad in zijn arrest met nummer 264 853 van 3 december 2021 en aldus vaststaat. Verzoeker brengt zelf geen argumenten of elementen aan die van aard zijn om op die eerdere beoordeling een ander licht te werpen, laat staan er afbreuk aan te doen. De Raad wijst erop dat hij in voormeld arrest van 3 december 2021 reeds heeft geoordeeld dat het louter citeren van algemene informatie inzake de corruptie bij de Salvadoraanse politie geen afbreuk doet aan het feit dat uit de verklaringen van verzoekers moeder blijkt dat de politie haar klacht wel degelijk verder had onderzocht, nog daargelaten de vaststelling dat het bij het verzoekschrift gevoegde stuk 3 waarnaar verzoeker verwijst niet de *Country Policy and Information Note* van januari 2021 betreft doch wel een uittreksel uit de *Nansen note 2021/2*, dat door verzoeker verder wordt aangehaald.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij gezien zijn *“zeer jeugdige leeftijd”* meent het risico te lopen om door de bendes te worden gevisieerd en gerekruteerd, dient te worden vastgesteld dat hij dergelijke vrees voor rekrutering op geen enkel moment tijdens zijn administratieve procedure heeft aangehaald en ter staving daarvan niet verder komt dan een louter verwijzen naar, en citeren uit, voormelde *Country Policy and Information Note*, die door hem niet wordt gevoegd. Het louter aanhalen van algemene informatie volstaat hoe dan ook niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

Waar verzoeker de adjunct-commissaris nog verwijt zich te *“verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees dient te worden aangetoond”*, is het de Raad niet duidelijk welke motieven van de bestreden beslissing hij precies bekritiseert. *Supra* is gebleken dat verzoeker zijn voorgehouden problemen met en vrees voor de bende MS-13 niet *in concreto* aannemelijk heeft gemaakt en dat hij in gebreke blijft de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Gelet op de vaststaande ongeloofwaardigheid van de door hem aangehaalde feiten, bestaat er *in casu* geen aanleiding om deze feiten te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de erkenning als vluchteling of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers betoog, onder verwijzing naar het door hem gevoegde uittreksel uit de *Nansen note 2021/2*, dat de bendes in El Salvador als politieke actoren dienen te worden beschouwd is derhalve niet dienstig.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven geheel ongemoeid laat:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador_veiligheidssituatie20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.2.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.2.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar El Salvador zal worden vervolgd door de bende MS-13 omdat zijn moeder getuige zou zijn geweest van een

ontvoering, noch dat hij door deze of gene bende zal worden gerekruteerd en dat zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd.

2.2.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een

reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt echter dat verzoeker geen feiten of elementen heeft aangehaald op basis waarvan kan worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt in zijn land van herkomst.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie is dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Uit het enkele gegeven dat er in november 2021 gedurende twee dagen een piek was in het aantal moorden, zoals blijkt uit twee nieuwsartikelen die verzoeker citeert, kan niet blijken dat het *in casu* om willekeurig geweld gaat.

Waar verzoeker onder verwijzing naar een ander persbericht opmerkt dat op 26 maart 2022 in El Salvador de noodtoestand werd uitgeroepen nadat er 62 moorden op één dag plaatsvonden, toont hij niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. Uit de recente landeninformatie vervat in de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van 4 juli 2022 blijkt evenmin dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De argumentatie in het verzoekschrift dat er, onder meer in het licht van deze recente feiten, een hernieuwd onderzoek naar de algemene veiligheidssituatie dient te gebeuren, kan dan ook niet worden gevolgd.

2.2.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Waar verzoeker uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen

vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT